

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/144/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1211204716
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1211204716.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Sociálna poisťovňa Bratislava - pobočka Levice, so sídlom Sv. Michala 4, Levice, IČO: 30 807 487, proti odporcovi: Všeobecná úverová banka, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, o zaplatenie 96.900,- eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 09. novembra 2012, č.k. 50C/38/2011-49, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvého stupňa návrh; ktorým sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 96.900,- eur z dôvodu nesprávneho postupu odporcu v exekúcii - prikázaním pohľadávky z účtu v banke; a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Výsledky vykonaného dokazovania po právnej stránke posúdil podľa § 93 ods. 1 písm. a/, § 94 ods. 1, § 95 ods. 2 a 3, § 96 ods.2 a 3, § 97, § 103, § 104 ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. Skutkovo ustálil, že odporcovi boli doručované príkazy na začatie exekúcie a exekučné príkazy súdnych exekútorov JUDr. Zory Ferdinandy a JUDr. Aleny Salayovej na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu povinného Všeobecná nemocnica s poliklinikou Šahy, n.o. v roku 2010. Odporca preukázal, že mu boli postupne doručované príkazy na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke, a to dňa 05.10. 2010 (Ex 30280), dňa 11.10.2010 (EX 771/2010) a dňa 19.10.2010 (EX 839/2010). Na základe uvedených príkazov odporca zablokoval účet povinného, avšak z tohto účtu dňa 20.10.2010 uhradil povinnému sumu 25.900,- eur - na mzdy zamestnancov povinného za obdobie október 2010 a dňa 19.11.2010 sumu 71.000,- eur na mzdy zamestnancov povinného za mesiac november 2010. Postup odporcu považoval za správny, keď v exekúcii vedenej súdnym exekútorom - JUDr. Zorou Ferdinandy - pod č. Ex 3028/2010 boli peňažné prostriedky v sume 25.900,- eur (určené na výplatu miezd zamestnancov povinného) uhradené zo zablokovaného účtu povinného po vydaní príkazu na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke zo dňa 05.10.2010 a v prípade výplaty peňažných prostriedkov v sume 71.000,- eur z účtu povinného pre zamestnancov povinného v exekúcii vedenej súdnym exekútorom - JUDr. Aleny Salayovej- pod č. EX 839/2010 po vydaní príkazu na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke zo dňa 19.11.2010. Uviedol, že z ustanovenia § 104 ods. 1 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, ktoré prostriedky na účte povinného nepodliehajú exekúcii s podmienkou, že sú výslovným vyhlásením povinného určené na výplatu miezd zamestnancov. Povinný odporcovi špecifikoval počet zamestnancov, ako aj výplatné obdobie na mzdy, keď výplatné obdobie bolo za mesiac október, čo je najbližší deň, keď bol banke doručený príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Nestotožnil sa tak s argumentom navrhovateľa, že odporca odpísal neoprávnene z účtu povinného peňažné prostriedky na mzdy svojich zamestnancov v mesiaci november 2010, keďže žiadosť povinného bola doručená odporcovi až po vydaní exekučného príkazu a povinný žiadal výplatu miezd zamestnancov až po výplatnom termíne, pretože ustanovenie § 104 ods. 1 Exekučného poriadku - výplatné obdobie definuje ako obdobie najbližšie dňu, keď bol banke doručený

príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Prvý príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke bol doručovaný odporcovi dňa 05.10.2010 (EX 3028/2010) a najbližším výplatným termínom v mesiaci október bol mesiac september a druhý príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke bol banke doručovaný dňa 19.10.2010 (EX 839/2010) a najbližším výplatným termínom v mesiaci november, keď povinný požiadal odporcu o výplatu miezd zamestnancov zo dňa 19.11.2010 bol mesiac október. Keďže výplatný termín na mzdy zamestnancov spadal na deň 15.11.2010 a príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke bol banke doručovaný už dňa 19.10.2010 (EX 839/2010), keď mzdy zamestnancov boli za mesiac september už po 15-tom dni uhradené, najbližším výplatným termínom na výplatu miezd zamestnancov bol mesiac október. Napokon dodal, že i keď ustanovenie § 104 ods. 1 Exekučného poriadku stanovuje všeobecne čo je najbližšie výplatné obdobie vo vzťahu ku dňu vydania príkazu na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke a neurčuje bližšie splatnosť vo výplatnom období, výkladom ust. § 129 Zákonníka práce, podľa ktorého mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, uzavrel, že výplatu miezd zamestnancom povinného odporca za mesiac september a október vyplatil oprávnene. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p, podľa ktorého úspešnému odporcovi trovy konania nepriznal, pretože si ich neuplatnil v konaní.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby bolo jeho návrhu v celom rozsahu vyhovené dôvodiac tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Argumentoval tým, že vyhlásenie zamestnávateľa podľa § 104 ods. 1 Exekučného poriadku musí byť adresované banke a jeho účinnosť je obmedzená len na jedno výplatné obdobie, bezprostredne nasledujúce po doručení príkazu na začatie exekúcie, pričom uplynutím dňa uvedeného vo vyhlásení zamestnávateľa ním určeného výplatného termínu, zaniká nárok zamestnávateľa - povinného, na vyplatenie sumy nepodliehajúcej exekúcii. Pokiaľ teda v danom prípade zamestnávateľ uviedol dátum výplaty miezd 15. 11. 2010, mal o ich výplatu požiadať odporcu pred týmto dátumom, nie až 19. 11. 2010, teda po tom, ako si overil, že na účet bola pripísaná dostatočne vysoká suma, keď za včas doručené vyhlásenie sa považuje vyhlásenie doručené v takom časovom predstihu, aby výber finančných prostriedkov umožňoval výplatu mzdy zamestnancov pre najbližší výplatný termín v čase, ktorý bol vopred určený alebo dohodnutý ako deň splatnosti mzdy. Taký výklad, že zamestnávateľ môže požiadať o výplatu miezd vtedy, keď to bude pre neho výhodné, teda potom, ako sa na jeho účet pripíše pre neho zaujímavá suma, znamená zvyhodňovanie povinného nad rámec stanovený zákonom a obmedzenie oprávneného. Ustanovenie § 104 ods. 1 Exekučného poriadku by sa nemalo realizovať tak, že poškodí záujmy oprávneného, ktorý sa zákonnou cestou domáha uspokojenia svojej pohľadávky. Vytykal súdu prvého stupňa, že v konaní nezistoval, kedy bola odporcovi doručená žiadosť o vyplatenie miezd zrealizovaná 20. 10. 2010. Poukazoval na to, že dňa 20. 10. 2010, v deň výplaty miezd za september 2010, odporca disponoval tromi príkazmi na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu, ktoré mu boli doručené v októbri 2010, všetky tri pred 20.10. 2010, a teda na všetky sa mohlo vzťahovať, že najbližšie výplatné obdobie nasledujúce po dni doručenia príkazu na začatie exekúcie je október 2010; v takomto prípade povinný nemá nárok na uplatnenie § 104 ods. 1 Exekučného poriadku v každom jednom exekučnom konaní. Zotrvával na tom, že odporca pri výplate miezd zamestnancov povinného nesprávne aplikoval § 104 ods. 1 Exekučného poriadku.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľ uviedol, že súd prvého stupňa z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil jeho postup ako zákonný, v súlade s ustanoveniami Exekučného poriadku, keď žiadnym spôsobom neporušil svoju povinnosť, a preto neboli splnené predpoklady pre vznik jeho zodpovednosti a nárokovanie si zaplataenia požadovanej sumy zo strany navrhovateľa. So zreteľom na uvedené navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny a riadne odôvodnený potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal vec v celom rozsahu a v medziach uplatnených dôvodov odvolania (ust. § 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že navrhovateľ dôvodne vytyka napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa, že spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Podľa § 104 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúcii odpísaním z účtu v banke nepodliehajú prostriedky na účte do výšky 99,58 eur a prostriedky, ktoré sú výslovným vyhlásením povinného určené na výplatu miezd jeho zamestnancov na výplatné obdobie najbližšie dňu, keď bol banke doručený príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke. Ak má povinný viac účtov, exekúcii nepodliehajú prostriedky na účte do výšky 99, 58 eur len na jednom z nich.

V prejednávanej veci považoval odvolací súd za rozhodujúce posúdenie, či vyhlásenie povinného v zmysle § 104 ods. 1 Exekučného poriadku, je obmedzené lehotou, s následným zánikom jeho nároku na výplatu miezd v prípade jej zmeškania.

Súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na závere, že pokiaľ bol prvý príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke doručený odporcovi dňa 05.10.2010 (EX 3028/2010), a najbližším výplatným termínom v mesiaci október bol mesiac september, a pokiaľ bol druhý príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke doručený banke dňa 19.10.2010 (EX 839/2010), a najbližším výplatným termínom v mesiaci november, bol október, tak odporca postupoval správne, pokiaľ dňa 20.10.2010 a následne dňa 19.11.2010 na základe žiadosti povinného o výplatu miezd zamestnancov, vyplatil povinnému z jeho účtu sumu pripadajúcu na mzdy jeho zamestnancov, splatné 15. dňa nasledujúceho mesiaca.

Tieto právne závery súdu prvého stupňa však vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže súd prvého stupňa v danom prípade nesprávne interpretoval ustanovenie § 104 ods. 1 Exekučného poriadku.

Odvolací súd sa v tomto smere stotožnil s argumentáciou navrhovateľa v tom, že hoci z ust. § 104 ods. 1 Exekučného poriadku explicitne nevyplýva lehota, v ktorej musí povinný ako zamestnávateľ vo vzťahu k banke vyhlásenie urobiť, túto však možno z jeho znenia logicky vyvodiť tak, že pokiaľ majú prostriedky slúžiť na výplatu miezd zamestnancov za výplatné obdobie najbližšie po doručení príkazu na začatie exekúcie banke, tak potom toto vyhlásenie musí povinný uskutočniť najneskôr do splatnosti miezd za výplatné obdobie najbližšie doručeniu príkazu na začatie exekúcie banke, a to bez ohľadu na to, či na účte je alebo nie dostatok finančných prostriedkov a len v takomto prípade vzniká banke povinnosť prednostne uhradiť z účtu povinného mzdy zamestnancov a až následne uspokojiť pohľadávku oprávneného. Pokiaľ povinný vyhlásenie neurobí najneskôr do splatnosti miezd, banka je povinná bez zbytočného odkladu na základe exekučného príkazu odpísať pohľadávku z účtu povinného v prospech oprávneného. Odvolací súd teda, na rozdiel od súdu prvého stupňa, zastáva právny názor, že pokiaľ je účinnosť vyhlásenia obmedzená len na jedno, presne určené, výplatné obdobie, je potrebné tento procesný úkon vykonať najneskôr do skončenia tejto doby, ktorá je ohraničená splatnosťou miezd za toto výplatné obdobie, v opačnom prípade tento nárok zaniká, a na vyhlásenie uskutočnené v ďalšom výplatnom období nemožno už prihliadnuť.

Súd prvého stupňa správne ustálil na základe doručených príkazov na začatie exekúcie banke najbližšie výplatné obdobia na september a október 2010, a pokiaľ mali byť mzdy splatné 15. dňa nasledujúceho mesiaca, dôvodne mu vytýka navrhovateľ, že mal zisťovať aj to, kedy bolo odporcovi doručené vyhlásenie povinného aj pokiaľ ide o výplatu miezd za mesiac september 2010, vyplatených z účtu povinného dňa 20.10.2010.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pre ktoré nedostatočne zistil skutkový stav veci, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.), v ktorom súd prvého stupňa doplní dokazovanie na zistenie, kedy bolo odporcovi doručené vyhlásenie povinného ohľadne miezd za mesiac september 2010 a opätovne posúdi dôvodnosť návrhu navrhovateľa v nadväznosti na vyslovený právny názor odvolacieho súdu, ktorým je viazaný (§ 226 O.s.p.).

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.